

सुप्तः

सुप्रती

सुप्रभा

सुपिङ्गला, स्त्री, (सुष्ट, पिङ्गला ।) जीवन्ती ।
ज्योतिष्मती । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुपीडनं, स्त्री, (सु + पीड + क्त्वाट् ।) सुष्टु-
महान्म् इति केचित् ॥ गाथापा इति
भाषा ॥

सुपीतं, स्त्री, (सु + पा + क्तः ।) गर्जरम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥

सुपीवा, [न] त्रि, (सुष्टु, पिबतीति । सु + पा +
“आतो मनिन्कनिप्वनिपथ ॥” ३ । २ । ७४ ।
इति कनिप् ।) शोभनपानकर्ता । इति सुध-
बोधटीकायां दुर्गादासः ॥

सुपुटः, पुं, (सुष्टु, पुटमस्य ।) कोलकन्दः । विष्णु-
कन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुपुष्पिका, स्त्री, (शोभना पुष्पिकेव ।) जतुका ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

सुपुष्करा, स्त्री, खलपद्मिनी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुपुष्पं, स्त्री, (शोभनं पुष्पमस्य ।) लवङ्गम् । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ आहुषम् । प्रपीण्करीकम् ।
तूल्म् । इति राजनिर्घण्टः ॥ स्त्रीणां रजः ।
यथा,—

“सुपुष्पैराकीर्णं कुसुमधनुषो मन्दिरमहो
पुरो ध्यायन् ध्यायन् यदि जपति भक्तस्तव
मनुम् ।”

इति तन्त्रसारः ॥

सुपुष्पः, पुं, (शोभनानि पुष्पाणि यस्य ।) रक्त-
पुष्पकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ पालितामादार
इति भाषा ॥ शिरीषः । हरिद्रुः । राजतरुणी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

सुपुष्पिका, स्त्री, (शोभनानि पुष्पाणि यस्याः ।)
डोष । ततः कन् ।) पाटला । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (गुणादयोऽस्याः पाटलाशब्दे
ज्ञातव्याः) ॥

सुपुष्पी, स्त्री, (सुष्टु, पुष्पं यस्याः । डोष् ।) श्वेता-
पराजिता । जीणफल्ली । शतपुष्पी । मिश्रेया ।
द्रोणपुष्पी । इति राजनिर्घण्टः ॥ कदली ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुपूरः, पुं, बीजपूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुपूरकः, पुं, (सुष्टु, पूरयतीति । पूर + क्तुल् ।)
वक्रपुष्पवृक्षः । इति रत्नमाला ॥

सुप्, स्त्री, लिङ्गोत्तरप्रसुचमानप्रत्ययविशेषः । स तु
सप्तमीविभक्त्येव इवचनम् । इति सुधबोधव्याक-
रणम् ॥ सुपद्मादिब्याकरणमते एकविंशति-
विभक्तौनां संज्ञा ॥ (यथा, “सुप्तिङन्तचयो
वाक्यम् ।” इति व्याकरणटीकायां वाक्य-
लक्षणम् ॥

सुप्तं, स्त्री, (स्वप् + क्तः ।) सुषुप्तिः । तत्पर्यायः ।
साधिका २ । इति हेमचन्द्रः ॥

सुप्तः, त्रि, (स्वप् + क्तः ।) निद्रितः । तत्पर्यायः ।
निद्राणः २ शयितः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥ तस्य
बोधने विधिविधेयौ यथा,—

“सुधितसृषितः कामी विद्यार्थी क्षयिकारकः ।
भाण्डारी च प्रवासी च सप्त सुप्तान् प्रबोधयेत् ॥

मक्षिका भ्रमरी सर्पौ राजा वै बालकस्तथा ।
परश्चापि च मूर्खश्च सप्त सुप्तान् बोधयेत् ॥”

(स्वकार्याचमः । यथा,—

“त्वय्युक्ता स्फुटिता सुप्ता क्षया क्षणा च तु द्यते
आतन्यते सरागा च पर्व्वरुक्त्वगतेऽनिले ॥”
इति माधवकरसंगृहीतरुग्मिनिचये वात-
व्याध्यधिकारे । ६ ॥)

सुप्तघातकः, त्रि, (सुप्तमपि हन्तीति । हन +
क्तुल् ।) हिंस्रः । तत्पर्यायः । दशेरः २ । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

सुप्तजनः, पुं, (सुप्ता जना यत्र ।) अर्द्धरात्रः ।
इति जटाधरः ॥ (सुप्तो जनः ।) निद्रितलोकश्च ॥

सुप्तज्ञानं, स्त्री, (सुप्ते निद्रावस्थायां ज्ञानम् ।)
स्वप्नः । इति जटाधरः ॥

सुप्तविज्ञानं, स्त्री, (सुप्ते निद्रावस्थायां विज्ञान-
म् ।) स्वप्नः । इति जटाधरः ॥

सुप्तिः, स्त्री, (स्वप् + क्तिन् ।) अर्धरात्रः । निद्रा ।
(यथा, भागवते । ४ । २८ । ७१ ।

“सुप्तिमूर्च्छोपतापेषु प्राणायनविघाततः ।
नेहतेऽहमिति ज्ञानं मृत्युप्रवृत्तयोरपि ॥”
विश्वश्वः । शयनम् । इति मेदिनी ॥

सुप्रतिभा, स्त्री, (सुष्टु, प्रतिभा यस्याः ।) मदिरा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

सुप्रतिष्ठा, स्त्री, (सुष्टु, प्रतिष्ठा यस्याः ।) पञ्चा-
चराष्टतिच्छन्दः । स तु द्विविधः । पङ्क्तिः ।
प्रिया च यथा,—

“उक्त्यालुक्त्या तथा मध्या प्रतिष्ठा सा
सुपूर्विका ।

गायत्री च ततश्चोष्णिगनुष्टुप् वृद्धतौ तथा ॥”
पङ्क्तौरुदाहरणं तच्छब्दे द्रष्टव्यम् । प्रियाया
यथा । स-ल-गेः प्रिया ।

“त्रजसुभ्रुवो विलसत्कलाः ।

अभवन् प्रिया सुरवैरिणः ॥”

इति कन्दोमञ्जरी ॥

(शोभना प्रतिष्ठा ।) सुन्दरप्रशंसा च ।
(शोभनप्रतिष्ठाविशिष्टे, त्रि । यथा, महा-
भारते । ३ । ६४ । ६४ ।

“सुभ्रूः सुकेयो सुशोषी सुकुचा सुदिजानना ।
वर्द्धस्त्रिनी सुप्रतिष्ठा खसितायतलोचना ।
सा विवेशाश्रमपदं वीरसेनसुतप्रिया ॥”

सुप्रतिष्ठितः, पुं, (सुष्टु, प्रतिष्ठितः ।) उड्भ्ररहचः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ सुन्दरप्रतिष्ठायुक्ते, त्रि ॥
(यथा, महाभारते । २ । ५८ । ४ ।

“अयं सहस्रसमितो वैयाघ्रः सुप्रतिष्ठितः ॥”
तथाच ।

“अश्मापि याति देवत्वं महद्भिः सुप्रतिष्ठितः ॥”
इत्युद्भटः ॥)

सुप्रतीकः, पुं, (शोभनाः प्रतीका अङ्गानि यस्य ।
ईशानदिगुगजः । इत्यमरः । १ । १ । ४ ।

(यथा, रघुः । ५ । ७५ ।

“मदपटुनिनदङ्गिर्बोधितो राजहंसैः
सुरगज इव गाङ्गं सैकतं सुप्रतीकः ॥”

शिवः । कामदेवः । इति केचित् ॥ (साधुः ।
इति श्रीधरस्वामी ॥ यथा, भागवते । १० । ८ । ३१ ।

“एवं धार्ष्टान्युग्रति कुरुते मेहनादौनि वास्तो
स्तेयोपायैर्विरचितकृतिः सुप्रतीको यथास्ते ॥”
शोभनः प्रतीकः ।) शोभनाङ्गम् । तदयुक्ते, त्रि ॥
(यथा, भागवते । ५ । ३ । २ ।

“भगवान् भागवतवाक्त्वय्यतया सुप्रतीक
आत्मानमपराजितं निजजनाभिप्रेतार्थविधि-
त्सया गृहीतहृदय इति ॥”

सुप्रभः, पुं, (सुष्टु, प्रभा यस्य ।) शुक्लबलः । इति
हेमचन्द्रः ॥ सुन्दरप्रभायुक्ते, त्रि ॥ (यथा,
मार्कण्डेये । ८० । २७ ।

“वतुः पुण्यास्तथा वाताः सुप्रभोऽभूद्विवा-
करः ॥”

सुप्रभा, स्त्री, (सुष्टु, प्रभा यस्याः ।) वाकुचौ । इति
राजनिर्घण्टः ॥ अग्निजिह्वाविशेषः । यथा,—
“सुप्रभा पद्मरागाभा वारुण्यां दिशि संस्थिता ॥
इति तन्त्रसारः ॥

शोभनदोषश्च ॥

सुप्रभातं, स्त्री, (सुष्टु, प्रभातम् ।) शुभसूचक-
प्रातःकालः । (यथा, भ्रमराष्टके । ८ ।

“राचिर्गमिष्यति भविष्यति सुप्रभातं
भास्वानुदेत्यति हसिष्यति पद्मजालम् ।
इत्यं विचिन्तयति कोपगते हिरणे
हा हन्त हन्त नलिनो गज उज्जहार ॥”

प्राभातिकपाठ्यमङ्गलवाक्यम् । यथा,—
सुकेशिस्वाच ।

“किं तदुक्तं सुप्रभातं शङ्करेण महात्मना ।
प्रभाते यत् पठन्मर्त्यो मुच्यते पापबन्धनात् ॥
ऋषय ऊचुः ।

श्रूयतां राक्षसश्रेष्ठ सुप्रभातं हरोदितम् ।
श्रुत्वा स्मृत्वा पठित्वा च सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥

ब्रह्मा सुरारिस्त्रिपुरान्तकारी
भानुः शशी भूमिसुतो बुधश्च ।

गुरुः शङ्करः सह भानुर्जन
कुर्वन्तु सर्वं मम सुप्रभातम् ॥

शुक्लशिशुः क्रतुरङ्गिराश्च
मनुः पुलस्त्यः पुलहः सगोतमः ।

रैभ्यो मरीचिचप्रवर्णोऽम्बोरुः
कुर्वन्तु सर्वं मम सुप्रभातम् ॥

सनत्कुमारः सनकः सनन्दनः
सनातनोऽप्यासुरिपिङ्गलो च ।

सप्तस्वरः सप्तसातलाश्च
कुर्वन्तु सर्वं मम सुप्रभातम् ॥

पृथ्वी सगन्धा सरसास्तथापः
सस्रग्वायुर्वज्रलितश्च तेजः ।

नभः शशब्दं महता सहैव
कुर्वन्तु सर्वं मम सुप्रभातम् ॥

सप्तार्णवाः सप्त कुलाचलाश्च
सप्तर्षयो ह्योपवराश्च सप्त ।

भूरादि क्षत्वा भुवनानि सप्त
कुर्वन्तु सर्वं मम सुप्रभातम् ॥